

Landelijke regels rond evenement ontbreken

09 augustus 2010
door Henk de Vries

De eisen voor de veiligheid van een evenement verschillen per gemeente. |foto ANP/Marcel van Hoorn
Bij de organisatie van evenementen wil lang niet iedereen meedoen bij het opstellen van gemeenschappelijke normen op het gebied van veiligheid. Zo laat de overheid het bijvoorbeeld afweten.

Het Flevo-festival staat voor de deur, en heeft concurrentie van Lowlands. In Duisburg en Hoek van Holland vielen doden. Zijn grote evenementen in Nederland veilig? In ons land spelen gemeenten en hulpdiensten een belangrijke rol bij het besluit tot vergunningverlening en ligt, net als in Duisburg, de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid bij de burgemeester. De eisen verschillen echter per gemeente. Dat laatste is niet alleen lastig voor organisatoren, maar het bevreemdt ook: elk evenement is uniek, maar maakt het voor veiligheid veel uit in welke gemeente dit evenement zich afspeelt? Hebben gemeenten bovendien zelf genoeg deskundigheid in huis? Normalisatie van veiligheidseisen ligt daarom voor de hand.

Enkele jaren geleden heb ik een onderzoek naar normalisatie voor evenementveiligheid begeleid. Conclusie was dat normalisatie van evenementveiligheid inderdaad wenselijk is. Het organiseren van een grootschalig evenement is een complex project, waarin een groot aantal partijen moet samenwerken. Onveiligheid ontstaat vooral wanneer er bij de onderlinge afstemming tussen die partijen iets misgaat. Welke partijen dit zijn, verschilt per evenement en juist daarom is er behoefte aan gezamenlijke regels, om te beginnen in Nederland, maar daarna ook Europees. Veel artiesten hebben immers Europese tournees en het is handiger én veiliger als de eisen per land niet onnodig veel verschillen.

Uniek

Normalisatie voor evenementveiligheid is inderdaad van de grond gekomen - het Nederlands Normalisatie-instituut NEN heeft de normcommissie 'Evenementen' opgericht en dat is uniek in de wereld. De meeste van de ondertussen opgestelde normen hebben betrekking op de technische kant van de zaak: het opbouwen en weer afbreken van tijdelijke constructies, elektrische veiligheid en veiligheid van tijdelijke podia. De normen zijn vrijwillig, maar dat maakt ze niet minder belangrijk - ze bieden een gemeenschappelijk uitgangspunt waar alle betrokkenen op kunnen terugvallen.

In ons onderzoek werd echter een veel breder pakket aan normen aanbevolen, inclusief een norm voor toegankelijkheid van evenementenlocaties. Er is in de markt voldoende deskundigheid aanwezig om evenementen veilig te laten verlopen, het komt erop aan de inzichten te delen en aanbevelingen voor veiligheid vast te leggen in gemeenschappelijke normen.

Dan is het wel van belang dat alle belanghebbende partijen inderdaad meedoen. Tot nu toe is dat niet het geval.

In de commissie en in de vier werkgroepen die zij heeft ingesteld zijn vooral de meer technische bedrijven uit de evenementenbranche vertegenwoordigd, plus enkele gemeenten. Consumentenorganisaties ontbreken, evenementenorganisatiebureaus, politie en brandweer willen niet meedoen en ook de landelijke overheid laat het afweten, mede omdat de ministeries het, naar ik heb begrepen, onderling niet eens kunnen worden.

Conclusie: er is een goed begin gemaakt door te kiezen voor vrijwillige normalisatie op technisch vlak, maar het programma behoeft verbreding en de commissie versterking. En vervolgens is het de verantwoordelijkheid van elke afzonderlijke partij om die normen ook inderdaad te gebruiken en om een partij die zich er niet aan houdt, daarop aan te spreken.

*Dr. Ir. Henk J. de Vries is universitair Hoofddocent
Standaardisatie en Normalisatie aan de Rotterdam School of
Management, Erasmus University.*

**Bron: Het Nederlands Dagblad
www.nd.nl**